

Cu aparatul de fotografiat pe străzile Sibiului

„Pentru Guvern a venit scadența greșelilor comise”

Afirmă av. GAVRILA DEJEU, președintele Organizației județene Sibiu a P.N.T.-c.d.

După cum ați putut lua cunoștință din ziarul nostru, în data de 20 octombrie a.c. s-au ținut două conferințe paralele ale organizației județene Sibiu a P.N.T.-c.d. În cadrul conferinței desfășurate la Casa de Cultură a municipiului, prin vot secret, cu majoritate de voturi, ca președinte al organizației a fost ales dl. av. Gavrilă Dejeu, alegere care a fost validată de Comitetul de conducere al partidului. La solicitarea acestuia, ziarul nostru i-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

— Domnule Dejeu, cum apreciați actuala stare de lucruri din țară?

— România parcurge o profundă criză, care se manifestă atât în domeniul economic, cât și pe plan social, politic și moral.

— În opinia dv., care sînt cauzele acestei crize profunde?

— Se pot grupa în două: a) cauze moștenite de la vechiul regim și b) cauze survenite după Revoluție. Cele din prima categorie sînt arhicunoscute, așa încît n-am să le mai repet. Din a doua categorie primează două: economice și politice. Era necesar ca o dată cu preluarea puterii în stat să se depună eforturi pentru menținerea ni-

velului economic cel puțin la stadiul preluării. Mecanismul economic trebuie să funcționeze în paralel cu depunerea de eforturi pentru restructurare. Nu s-a procedat așa. Cei care au preluat puterea au urmărit cu prioritate consolidarea ei, neglijînd economicul.

— Vi s-ar putea răspunde: situația o impunea...

— Fiecare dintre noi era dispus la acea dată să facă un sacrificiu, inclusiv pentru menținerea tonusului economic. Noua conducere nu trebuia să îngăduie apariția unor sincope în activitatea e-

(continuare în pag. a III-a)

A consemnat,
Dumitru MANIȚIU

Opriți, la timp, nebunii...

S-a bătut multă monedă pe faptul că, în acest an, cu ocazia unor nedorite evenimente, printre cei care au acționat fără discernămint, brutal, în virtutea instinctului, cu foc și pară, cu pietre, sticle cu benzină și gloanțe s-ar fi aflat și mulți bolnavi mintali. Și este probabil să se fi întâmplat așa din moment ce expertizele medicale au confirmat acest lucru. Deși, faptul poate părea ciudat din mai multe puncte de vedere. În primul rînd, oricine se poate întreba cum au ajuns acești irresponsabili la locul faptei tocmai în „momentul oportun”? Prin ce miracol? Ce mecanism interior pe care psihiatrul n-au reușit să-l descopere a acționat pentru a-i conduce pe bolnavii psihici la locul faptei? Să admitem „adevărul” scornit de unele publicații care susțin că acești irresponsabili firesc turbulenți au ajuns în punctele fierbinți ale Capitalei

și ale altor orașe pur și simplu din întâmplare. Că și întâmplarea își are jocul ei, nu? Dar acești bolnavi nu s-au mulțumit doar să privească, ci au participat alături de unii împotriva altora. Și nu tocmai la in-

EDITORIALUL ZILEI

întimplare, ci alegîndu-și cu destul discernămint adversarul. Unii au avut asupra lor nu doar pietre sau sticle incendiare, ci chiar și arme. Arme pe care le-au și folosit. De unde să le fi procurat?

Ei, bine, aici începe să se infiripeze marea dilemă. Cine și după ce metode i-a identificat pe acești irresponsabili mintali din mulțimea de oameni aflați în locul respectiv? Cine și în ce scop le-a pus în mîini piatra, sticla sau arma? Cine și de ce i-a îndemnat să

devină agresivi, să lovească anumite și numai anumite ținte vii? Să nu uităm că și Eminescu a fost lovit cu o piatră în cap de un nebun care, ca din întâmplare, după cum scrie Călinescu, a întins praștia și a țintit capul poetului. Dar cine i-a dat praștia, cine i-a arătat cum se pune piatra în praștie și cum se trage la țintă în capul unui poet? Acest lucru zace, încă, în negură.

În aceste sumbre contexte, cred oare acești responsabili de nebuni și pietre că punîndu-le în mîini responsabilile devin ei înșiși imuni pentru nenorocirile pe care le provoacă? Cred ei că se pot eschiva de la o dreaptă și lucidă judecată? Noi susținem că nu. Și de aceea, zicem: nu puneți pietre în mîinile irresponsabililor mintali, nu puneți vorbe în gura nebunilor. Pentru că nici piatra azvîrlită de aceștia, nici vorba rostită de ei nu au decît valoare de atentat la viața normală. Opriți, la timp, nebunii. Faptele lor sînt fără-delege.

TRIBUNA

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,

nr. 269

Miercuri,

12
decembrie

1990

4 pagini

2 lei

Economia de piață și alimentația publică și totuși berea este salvarea...

Liberalizarea excesivă a prețurilor nu putea să nu afeceze, și încă într-un mod destul de dur, alimentația publică. Deocamdată, spre deosebire de „Împăratul Romanilor” (cazul cel mai nefericit, se pare) restaurantul „Bulevard” se mai salvează încă cu berea. Transformîndu-se, adică, cum spune responsabilul Aurel Păduraru, în berărie. De la prețul inițial de 5,50 lei sticla, producătorul a urcat-o la 13 lei, pentru a o coborî apoi la 8,50 lei sticla. Cum orice marfă de intern ce intră în restaurant își dublează automat prețul (remiză nu mai este), rezultă că o bere se vinde (atunci cînd este) la 17 lei. Am zis, cînd es-

te, căci de vineri, 23 noiembrie și pînă luni, 26 noiembrie, la data vizitei noastre, berea lipsea. Tocmai luni la amiază, producătorul local anunțase unitatea să vină să-și ridice berea, iar A. Păduraru, împreună cu șeful de sală Ion Banu, se rugau ca la icoană de tractoristul Giurcă să-i mai ajute o dată, „căci mai sînt cîteva zile din lună și singura salvare este berea”. Acesta a rămas ferm pe poziție. El se duce, dar nu rămîne acolo după ora 15,00, că are și el treabă acasă, să-și taie lemnele.

„Vedeți, dau neputincioși

(continuare în pag. a III-a)
Ion SORESCU

Noi am fost cei mai mulți!

După Revoluția din decembrie 1989 noi am aderat, am votat, sau am simpatizat cu un partid. Acest lucru ne-a slăbit din putere, puterea celor mulți. Nu știu de ce, dar puțini mai au azi curajul să spună că în 21 decembrie 1989 au fost primii care au ieșit în stradă și au intrat în fața magazinului „Dumbrava” cîntecul care, după o zi, avea să devină Imnul României: „Deșteaptă-te române!”.

Acești oameni au fost fugăriți, băuți și chiar arestați, dar o parte din ei nu s-au speriat și au aprins pentru a doua oară flacăra revoluției, după numai o jumătate de oră, în Piața Revoluției, loc unde a căzut și primul erou al orașului. Solidaritatea sibiienilor cu cei 28 de oameni, cei dinții în Piața Unirii, a fost nemăintîlnită. Apoi, străzile au fost invadate de zeci de mii de oameni care cereau înlăturarea lui Ceaușescu și lupta pînă la zdrobirea comunismului.

Voi, care atunci ați avut un singur țel, voi care ați dat jertfe pe altarul libertății noastre și nu v-ați temut de gloanțele ucigașe, sînteți chemați din nou, toți acei care în 21 decembrie 1989 ați aprins flacăra Revoluției, să participați la prima adunare și să înființați asociația „21 Decembrie 1989”.

Intrunirea va avea loc la Casa de Cultură a Sindicatelor Sibiu, sala „Studio”, în ziua de 13 decembrie 1990, ora 17.

Fraților! Se apropie 21 Decembrie, ziua libertății noastre, ziua curajului. Trebuie să pregătiți această zi cum se cuvine și vă invităm să veniți, indiferent de coloratura politică, toți acei care în decembrie 1989 ați avut curajul să ieșiți în stradă. Vă așteptăm!

Puiu Nicolae FESAN

ACTUALITĂȚI

În atenția cititorilor

Informăm pe cititori că oficiile P.T.T.R. au fost înștiințate telegrafic că la publicațiile „Tribuna” și „Tribuna Sporturilor” abonamentele se pot contracta pentru o lună, trimestrial, semestrial sau anual, în funcție de preferințele solicitanților. Menționăm că prețurile sînt cele publicate în ziarul nostru, la care se adaugă taxele postale.

De asemenea, unitățile care solicită abonamente cu plata prin virament la presa centrală, se vor adresa Oficiului Județean de Difuzare a Presei, pînă la data de 15 decembrie a.c.

Recital de colinde

Corul de cameră „Cedonia”, dirijat de profesorul Florin Soare, prezintă joi, 13 decembrie, ora 18,30, la Catedrala Metropolitană Sibiu un recital de colinde.

După cum se poate vedea și din fotografie, în spațiul fostului raion de papetărie al Librăriei „Lucașfăruș” din Sibiu, a fost amenajat de curînd un stand cu cărți în mai multe limbi de largă circulație, dedicate copiilor de diferite vârste. Aviz părinților: se apropie Crăciunul!

Aceiași actori, dar alte... prețuri (la cantina „Sub arini“)

După articolul „Cantină sau... restaurant?” apărut în Tribuna din 17 noiembrie 1990, Cantina „Sub arini” și-a schimbat firma, dar...
Incepând cu 27 noiembrie 1990 prețul unei mese a fost majorat de la 15 lei la 25 lei! Sintem „agrabil” surprinși, căci prețul putea fi de 35 lei, sau de 44,99 lei, ca sună mai occidental pentru psihologia comerțului și pentru impetuozitatea liberalizării; sau oricât, că n-o să plătească pensionarul zilnic câte 2 autobuze dus și întors pînă la Cantina „Independența” ca să servească o masă de prinz cu 10 lei. Ce dacă și alte cantine de fabrică nu depășeseră 9-12 lei masa (abonament, respectiv flotant)?

1990 ospătarul cînd a debarasat masa, mi-a zis: „mulțumesc”. De, erama un client din seria nouă. Mărturisesc însă că renunț cu plăcere la asemenea... lux care nu ține de foame, dar care costă 10 lei la o masă de cantină. Mai este un avantaj: au fost re-puse în funcțiune lingurile și furculițele pentru adulți. Cu-țitele — mai rar.
Am rămas aceeași modești consumatori: pensionari, muncitori, elevi, categorii cărora nu trebuie să le fie îngreunată viața printr-o așa-zisă liberalizare a prețurilor practicate azi din păcate de mulți profesori.

★
Cu istețimea și îndrăzneala ce caracterizează pe întreprinzătorul dornic să-și valorifice „calitățile” personale cu orice sacrificare (a altora), conducerea cantinei forțează nota ca să-și atingă scopul dezvoltării de articolul amintit. Nu restaurant. Cantina rămîne aceeași în fond și formă. Nimic nu se schimbă — nimic în afara prețului mesei, majorat cu 67%. „Un „dribling” reușit dar nu și frumos. O sumară analiză a ceea ce s-a făcut mai sus învederează că această majorare exorbitantă nu poate avea la bază un calcul economic real, ci pofta de cîștiguri cît mai grase.

Vă încredințez acest semnal de alarmă pentru a vă implica în demersurile cunvenite pentru rezolvare, cu convingerea că n-am bătut la o ușă închisă.

Gheorghina CORIOLAN,
Sibiu, str. Crișanei 11.

Defecțiuni la releu

Pe data de 10 decembrie între orele 17,45 și 19,15 datorită condițiilor atmosferice deosebite, releul din stațiunea Păltiniș nu a mai putut emite emisiunile Televiziunii Române pe raza județului Sibiu, semnalindu-se defecțiuni pe linia Orlat — Păltiniș. Un eveniment asemănător l-am semnalat și ieri, 11

decembrie, între orele 14,50 și 14,55. Defecțiunea a fost depistată într-un timp foarte scurt fiind remediată cu maximă operativitate. Informațiile ne-au fost furnizate de șeful de tură, ing. Ostap Ion, de la dispeceratul întreprinderii de Rețele Electrice Sibiu.

(urmăre din pag. 1)

economică. Constituirea F.S.N. în întreprindere a fost o greșeală politică, el fiind practic locul vechiului p.c.r.
O altă greșeală gravă a fost acceptarea ideii de cîștig fără muncă. Era de înțeles ideea de a se repara nedreptățile vechiului regim, inclusiv în domeniul salarizării, a situației muncitorilor în primul rînd, dar nu cu prețul greu al întreruperii procesului economic prin nemunca plătită. Plătindu-se luni în șir nemunca, s-a încălcat o regulă elementară a economiei, respectiv statul și-a golit vistieria fără a pune aproape nimic în loc.
La aceasta se mai adaugă și o serie de înlesniri economice, justificate în substanța lor, dar a căror realizare trebuia gândită în funcție de posibilitățile economice existente la acea dată (restituirea părților sociale, mărirea pensiilor fărănimii). Toate acestea au fost conjugate cu interesul electoral, puterea mîinzind pe amăgirea populației și cîștigarea de capital politic, deși în spatele acestora se desfigurează un grav dezechilibru economic.
— **Ați abordat deja aspectele politice.**
— Da, și am să pornesc de la comandamentele revoluției din decembrie care au fost, în principal, trei: anticomunism (nu doar anticeaușism), libertate și democrație. Cei care au înțeles să-și asume puterea politică trebuiau să

țină seama de primul comandament care este de natură moral-politică. Nu era suficient să se considere anticeaușisti și prin aceasta legitimați în fruntea noii puteri. Ceașismul nu a fost un alt comunism, ci doar exacerbarea primitivă și paranoică a conceptelor comuniste privity prin prisma personală. Anticeaușismul, ca fenomen de opoziție politică, nu a fost anticomunism. Deci, ca atare, nu puteau reclama dreptul de a se așeza în fruntea revo-

„PENTRU GUVERN A VENIT SCADENȚA GREȘELILOR COMISE”

lucii și de a se considera exponenții ei. Dacă totuși au făcut-o, implicîndu-se în viața politică, dreptul și obligația poporului și a revoluției, care este în curs, este de a-i înălțura. Această implicare, asociată cu puterea, a detur-nat electoratul împietind asupra caracterului cu adevărat democratic al alegerilor, concomitent cu o acțiune concentrată de destabilizare și marginalizare a opoziției și a deschiderii democratice prin utilizarea violenței, minciunii, zvonului, dezinformării, mijloace folosite și pentru explicarea evenimentelor din 28 ianuarie, 18 februarie și 13-15 iunie. Grav mi se pare și un alt lucru: la noi nu s-a produs separarea reală și autentică a puterilor în stat. Virfurile puterii politice, inclusiv președintele statului, au influențat — și în bună

măsură o faș și acum — toate compartimentele puterii (legislativă, executivă, judecătorească). La aceasta se adaugă și menținerea vechilor structuri comuniste și a nomenclaturii în posturi de decizie importante.
Am asistat, de asemenea, la slăbirea și dezorganizarea ordinii sociale prin știrbirea prestigiului organelor de ordine, utilizate mai mult împotriva mișcării democratice decât a răufăcătorilor; atenuarea nejustificată a mijloace-

lor de constrîngere (amnistieri și grațieri) și eliminarea prematură a pedepsei cu moartea. S-a declanșat o criză morală prin proliferarea corupției, a carierismului, speculei ș.a.m.d. La toate acestea se adaugă atitudinea de expectativă și neimplicare în prevenirea tensiunilor și mișcărilor interetnice.
— **Cum vedeți ieșirea din criză?**
— Nu-i suficient să-ți însușești tezele economiei de piață, ci este nevoie ca ele să fie adaptate la condițiile concrete ale țării. Aceasta ar trebui făcută printr-o orientare judicioasă în cadrul tabloului economic mondial, raportat la condițiile și posibilitățile noastre concrete și reale, ținînd cont de trei factori: resurse materiale, dotare tehnică și forța de muncă.
— **Problematika este extrem**

CĂȚEII CARE TURBĂ

Acest țap logodit, cu băbuța lui care-și schimbă culoarea după cum bate vîntul și pe care nașu-său — dacă va fi avut unul (că dacă nu mă ofer eu să-i fiu) — l-a poreclit Radu Stănescu (îmi cer iertare de la tizul lui, matematicianul) mă calcă pe bătătură, încercînd să devină cunoscut înjurîndu-mă.
Să fie sănătos — adică să nu fie bolnav — dar înainte de a deveni ce vrea să fie — un artist al fotografiei — îl sfătuiesc să-și completeze instrucția și, mai ales, educația. Aș fi ipocrit să spun că nu-mi plac femeile, în general și femeile frumoase în special, fie ele îmbrăcate ori nu. Dar mi se pare o prostie ca într-o gazetă de factura „Radicalului” să etalezi niște aparurde tologie prin tufisuri și scafeți, cu părțile moi ale trupului numai urzicături și gherături. Sau, fiind învățat să se uite pe gaura cheii cînd era mai fraged la trup (că la minte nici acum nu-i prea copt) și neputînd să se dezbrace de acest obicei rușinos, se chiorăște pe gaura aparatului de fotografiat, imaginîndu-și cine știe ce. Dar mă întreb, dacă tot umblă cu scula asta atîrnată pe sternul de porumbel poștaș, de ce n-o fi tras în chip casele deteriorate și distruse de... teroristi în decembrie 1989, de ce nu imortalizează pe piculă șleahța de bișnițari care își desfac marfa aproape pe treptele redac-

ției în care-și smulge părul din nas ca să nu-l fure somnul, de ce nu publică imagini din Piața Cibin, devenită un fel de bilci al deșertăciunilor? Și, ca să nu-l oblig la un răspuns, care l-ar supune unui efort de gîndire care i-ar depăși capacitatea filamentară a creierului de biblică îndopată cu miez de nucă rîncedă, îmi dau tot eu răspunsul: pentru că nu-i în stare de nimic altceva decît să pozeze femeii goale, dacă nu cumva le decupează din diferite reviste sexy sau porno, lipindu-le pe pereții W.C.-ului.
Așa că, Radu-tatii, bată-te norocul cu varză acră, pune mîna pe carte dacă mai vrei să te bag în seamă. Pentru că, numai cu explicații la fotografii cu femei goale, n-o să ajungi ziarist cît îi hăul și părul.
N. I. DOBRA
P.S. Se putea să lipsească acest „martie” — zis E. Iordănescu — din post? Deocamdată îl iert, că-i numai animat, fiind știut că, vorba românului, soțul rău nu se-ngrășă decît în armată și-n pușcărie. Așa că aștept să se mai îngrășe...
P.P.S. Dacă vrei să mă mai bălăcărești, fa-țeți-o direct acasă, pentru a nu mai plictisi puținii voștri cititori cu frazele voastre impletice.

Economia de piață și alimentația publică

(urmăre din pag. 1)

din umeri interlocutorii, nu vrea să priceapă că noi sintem comerț și ne luăm banii (inclusiv tractoristul cu pricina) de pe urma vînzărilor”.
Dar, aproape de bere, o anomalie de neînțeles în ziua de azi (n.n.): transportul ar trebui efectuat, conform contractului, de către producător. Mijlocul de transport al acestuia nu poate intra însă în curtea interioară (din cauza gabariturii) și atunci transportul îl efectuează beneficiarul... plătînd contravaloarea acestuia tot producătorului? Plătînd un lucru de două ori, din care o dată inutil și cu totul nejustificat!

Dar, să lăsăm berea în plata Domnului și să vedem ce-i cu restul de băuturi. Să începem cu vinul. Cel livrat de I.V.V. Sibiu se situează la prețuri exorbitante, care traduse în prețuri de desfacere (înmulțit cu 2) ajung la 170 lei butelia (cea de 29 lei este acum 85 lei). Se vînd pe zi circa 10 sticle! Există oferte mai „omnoase” de la Medgidia sau Panciu. Dar, producătorii de acolo dau vinul numai contra ambalaj de schimb și tocmai așa ceva lipsește...

In ceea ce privește „tăriile”, de remarcă că prețul acestora „sfidează” băuturile străine. Spre exemplu, o sticlă de Bitter ajunge la 414 lei litrul (207x2), în timp ce o sticlă de Rom Havana de 3/4 litri, de 5 ani vechime, costă doar 280,50 lei (cea de 3 ani vechime costă și mai puțin — 231 lei). Și știți dumneavoastră de unde vine Rom Havana? Tocmai din Cuba și nu de ici-colea...
Dar, pînă cînd mîncarea mai este accesibilă pungilor românești, chelnerii își fac datoria prevenindu-i pe consumatori de prețul băuturii cu care vor să-și încheie siesta.

Și un epilog ce se referă la organizare, dar implicit și la prețurile pe care sînt obligați să le suporte consumatorii. Pe 6 luni Bulevardul a plătit întreprinderii (O.J.T., respectiv acum Cibinul S.A.) peste 600 mii lei, cu titlul de cheltuieli de depozitare și păstrare a alimentelor însilozate, deși pe la întreprindere n-au trecut decît acele. Tot pe această perioadă, pentru cheltuielile generale pe întreprindere s-au vărsat 518 mii lei. Deci, circa 1,2 milioane lei

luați cu japa, căci întreprinderea-mamă nu asigură mai nimic celor 151 de oameni cîți lucrează la „Bulevard” (deși are centru de calcul, bilanțul financiar-contabil se încheie cu mari întârzieri). Soluția constă în autonomie deplină. Nouă nu ne trebuie decît două lucruri — au afirmat interlocutorii: cont la bancă și un mic calculator personal care să ne putem face zilnic bugetul de venituri și cheltuieli, să știm zilnic cum „stăm”.
Probabil că este soluția cea mai bună (pînă la privatizarea adevărată) dar ne întrebăm și noi: cine a impus actuala formă de organizare a întreprinderii, respectiv cine și de ce a fost de acord cu ea? Cine și de ce a votat în acest sens?

★
P.S. Aflăm în ultima clipă că s-a hotărît diminuarea prețului băuturilor alcoolice, în sensul că nu se mai procedează la dublarea prețurilor de achiziție ci doar la majorarea acestora cu 50 la sută. Măsura se aplică însă doar băuturilor intrate la magazin începînd cu 1 decembrie.

treprinsă de stat, ci una derivînd din concurență, în cadrul economiei de piață. Ea trebuie să fie subsecventă privatizării și avînd la bază o abundență de produse. Altfel se constituie o împovărare a bugetului familial, cu precădere a celor cu venituri moderate.
— **Vorbeați de necesitatea instaurării în România a unui regim cu adevărat democratic. În optica dv., el nu există încă. Prin ce mijloace credeți că s-ar putea realiza?**
— În primul rînd, printr-o libertate neîngrădită a informației, înțelegînd prin această un sistem de televiziune independentă de puterea de stat și posibilitatea neîngrădită a presei de a ajunge în mîna cititorului. În optica mea, nu se va realiza un autentic proces de democratizare și nu se va cîștiga încrederea și audiența pe plan internațional atîta vreme cît se menține în fruntea statului Iliescu, întrucît este compromis politic. Apreciez că este nevoie și de înlăturarea altor reprezentanți ai nomenclaturii aflați încă în sferele puterii, cît și de formarea unui guvern de uniune națională, capabil să realizeze coeziunea forțelor sociale și politice, fie un guvern apolitic, de tehnocrați.
Oricum, un lucru este cert: orice alt guvern care ar fi făcut doar 10 la sută din greșelile celui actual ar fi demisionat singur. Acum a venit scadența pentru greselile comise.

